హీమాన్

ఇ.టి. రామారావు

A అడల్ట్స్ ఓన్లీ

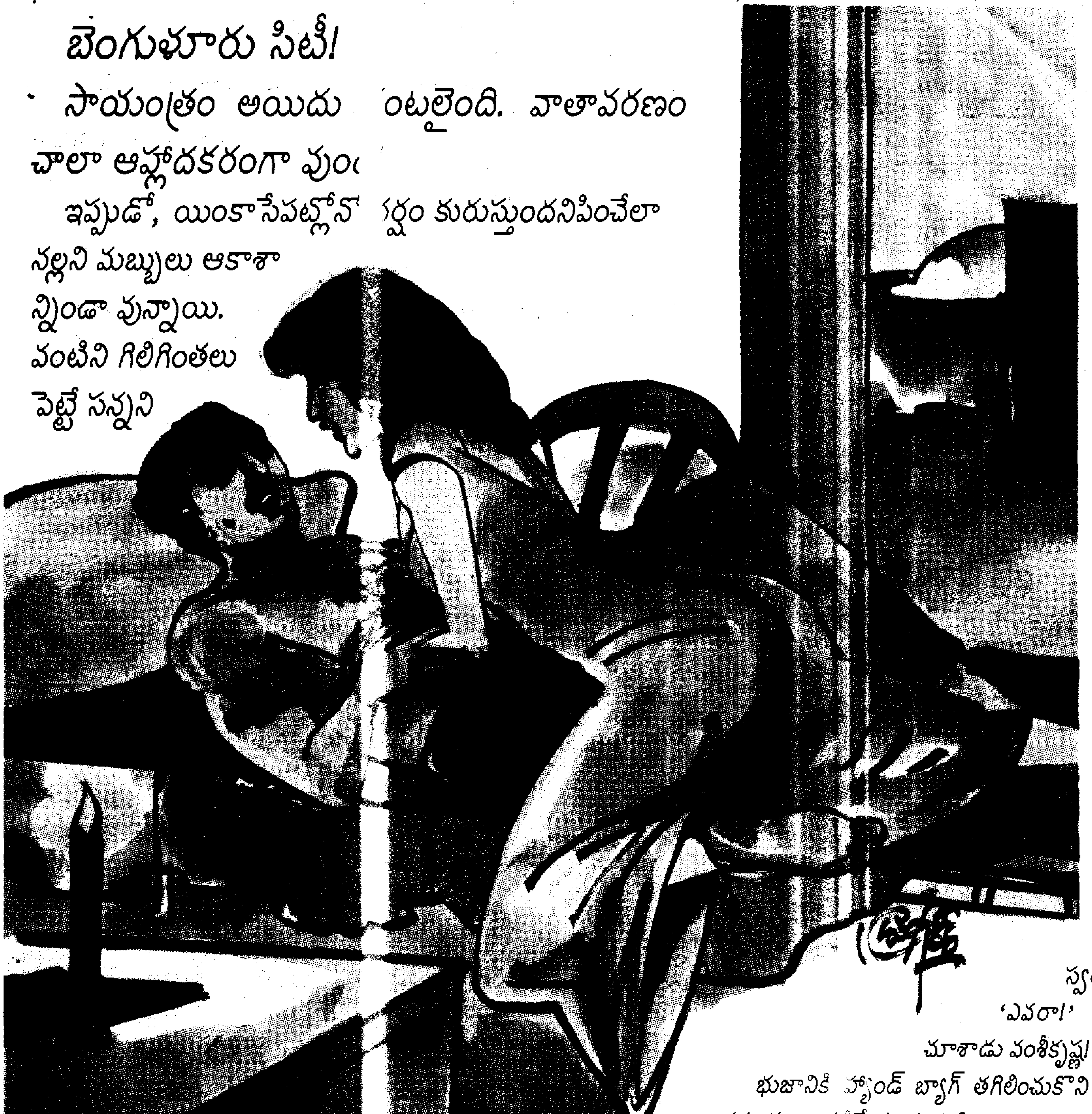

బెంగుళూరు సిటీ!

సాయంత్రం అయిదు ంటలైంది. వాతావరణం
చాలా ఆహ్లాదకరంగా వుం
ఇప్పుడో, యింకాసేపట్లోనొ ర్షం కురుస్తుందనిపించేలా
నల్లని మబ్బులు ఆకాశా
న్నిండా వున్నాయి.
వంటిని గిలిగింతలు
పెట్టే సన్నని

చిరుజల్లులు పడుతున్నాయి. జనం ఎవ్వరూ ఆ జల్లులను
లెక్కచెయ్యకుండా యిది మా మామూలే అన్నట్లుగా రోడ్ల
వెంట హడావిడిగా తిరుగుతున రు.

వాతావరణంలోని కొత్తదనాన్ని, కమ్మ నాన్ని ఆస్వాదిస్తూ మెజెస్టిక్ సెంటర్లో
రోడ్డువార నడుస్తున్నాడు వంశీకృష్ణ. ఆ జు ఉదయమే హైదరాబాదు నుండి
బెంగుళూరు వచ్చాడు అతను. తను జనర మానేజర్‌గా పనిచేస్తున్న ఫార్మస్యూటి
కల్ కంపెనీ బెంగుళూరులో ఏర్పాటు చే న్న సౌత్ జోన్ రిప్రజెంటేటివ్స్ కాన్ఫ
రెన్సు ఏర్పాట్లను పర్యవేక్షించటానికి హై రాబాదు నుండి వచ్చాడు వంశీకృష్ణ!
ఆరోజు ఉదయం నుండీ బెంగుళూరుల్ తమ కార్పొరేట్ ఆఫీసు అధికార్లతో
సమావేశం అయి జరుగుతున్న ఏర్పాట్లు 3ంచి తెలు
సుకున్నాడు. అంతా సక్రమంగా జరుగు ప్తుదని నిర్ణ

యానికి వచ్చాక సాయంత్రం తనుంటున్న హోటల్ రూంకి చేరుకున్నాడు. కాస్త కాలక్షేపం అవుతుందనే ఉద్దేశ్యంతో రూం నుండి వెలుపలికి వచ్చి రోడ్డు వెంట తిరుగుతూ షాపులనీ, జనాలనీ చూస్తూ కాలం గడిపేస్తున్నాడు.

అలా నడుస్తూ రైల్వేస్టేషన్ చేరుకున్నాడు. తెలుగు పుస్తకాలు వుంటే కొందామనే ఉద్దేశ్యంతో హిగ్గిన్‌బాదమ్స్ బుక్‌స్టాల్ వద్దకు చేరుకుని తనకు కావలసిన పుస్తకాల కోసం వెదుకుతున్నాడు.

''హలో వంశీకృష్ణగారూ!''

నిపుణుడైన వైణికుడు తన చేతి వ్రేళ్లతో వీణ తీగలను తాకి పలికించిన మధురనాదంలా వుంది ఆ స్వరం!

'ఎవరా!' అని ఆశ్చర్యంగా వెనక్కి తిరిగి చూశాడు వంశీకృష్ణ!

భుజానికి హ్యాండ్ బ్యాగ్ తగిలించుకొని పంజాబీడ్రస్సులో వున్న యువతి నవ్వుతూ అతడినే చూస్తున్నది.

చప్పున గుర్తురాలేదు వంశీకృష్ణకు ఆమె ఎవరో!

అతడి ముఖంలో ఆశ్చర్యాన్ని గమనించిన ఆ యువతి అతనికి ఎదురుగా వచ్చి నిలబడి, ''మిమ్మల్ని వెనక నుంచే గుర్తుపట్టి పలకరించాను నేను. ఎదురుగా నిలుచున్నా గుర్తుపట్టలేక గుటకలు మింగుతూ షేక్‌స్పియర్ ముఖం పెట్టారు మీరు. బాగుందండీ మీ వరస!'' అంటూ పకపకా నవ్వింది!

ఆ నవ్వు చూసి వెంటనే ఆమెను గుర్తుపట్టాడు వంశీకృష్ణ!

''మాధవీ! నువ్వా? వాట్ ఎ సర్‌ప్రయిజ్!'' అన్నాడు.

ఆ తర్వాత ఆమెతో కలసి నడుస్తూ స్టేషన్ బయటికి వచ్చాడు.

''నా కొలీగ్ ఒకామె వైట్ ఫీల్డ్స్ వెళుతుంటే ట్రెయిన్ ఎక్కిద్దామని స్టేషన్‌కి వచ్చాను. అనుకోకుండా బుక్‌స్టాల్ దగ్గర మిమ్మల్ని చూశాను. నాకెంత ఆనందంగా వుందో!'' అంటూ సంతోషం వ్యక్తం చేసింది మాధవి!

''చాలా రోజుల తర్వాత నిన్ను చూడటం నాకూ ఆనందంగా వుంది మాధవీ!'' చెప్పాడు వంశీకృష్ణ.

మాధవి నవ్వుతూ, ''చాలారోజుల తర్వాత కాదు. సంవత్సరాల తర్వాత. దాదాపు అయిదేళ్ల తర్వాత!'' అతడిని కరెక్ట్ చేసింది.

''ఏమీ మారలేదు మాధవీ నువ్వు!'' ఆమె కలుపుగోలుతనాన్నీ, హాస్యప్రియత్వాన్నీ గుర్తుకు తెచ్చుకుంటూ అన్నాడు వంశీకృష్ణ!

''నిజంగానే మారలేదంటారా? మరయితే నన్ను గుర్తు

ట్టడానికి అంతసేపు పట్టిందేం?'' అని అడిగింది.

వంశీకృష్ణ ఆమె ధరించిన పంజాబీడ్రస్సు [illegible] గాస్తూ ''హైదరాబాదులో నిన్ను చీరల్లో తప్ప యిలాంటి [illegible] స్సుల్లో చూడలేదు కదా! అందుకే వెంటనే పోల్చుకోలేకపో[illegible]ను'' అని ఒప్పుకున్నాడు.

''రోమ్‌లో వున్నప్పుడు రోమన్‌లాగే వు[illegible]లన్న సూక్తిని వంటబట్టించుకున్నాను. దాని ఫలితమే [illegible] వేషం. బెంగుళూరులో ఫ్యాషన్స్ ఎంత స్పీడ్‌గా మారుతు[illegible]యో మీకు తెలుసుగా!'' అని ''అన్నట్లు మీరిక్కడికి [illegible]ప్పుడొ[illegible]చ్చారు, ఎందుకొచ్చారు?'' అని ప్రశ్నించింది.

> తన శరీరాన్ని [illegible] చేతుల స్పర్శ [illegible] కళ్లు తెరి[illegible] మాధవి! అం[illegible] ఆమె వంశీకృ[illegible] గింది. బెడ్ మీద [illegible] పుగా తన [illegible] ప్పుడు

నడుస్తూ అప్పటికే యిద్దరూ కెంపగౌడ సర్కి[illegible] దాక వచ్చారు.

వంశీకృష్ణ నవ్వి ''ఆ ప్రశ్న అడగాలని యి[illegible]సేపటికి అనిపించిందా?'' అన్నాడు.

''మిమ్మల్ని చూసిన ఆనందంలో అన్నీ మర్చి[illegible]యానంటే నమ్మగలరా?'' అతడి చెయ్యి పట్టుకొని అడిగింది.

''నమ్ముతాను. నమ్మక చేసేదేముంది?'' అని [illegible]ులిచ్చాడు.

మాధవి పకపకా నవ్వి, ''భలేవారే మీరు!'' అ[illegible]ి.

ఆ తర్వాత వంశీకృష్ణ తను బెంగుళూరు [illegible]న పని వివరాలు ఆమెతో చెప్పాడు.

అంతా విన్న మాధవి, ''అంటే యీ అయిదేళ్ల లో ఎ.జి.యం. స్థాయి నుండి జి.యం.వరకు ఎదిగారన్న మాట. కంగ్రాట్యులేషన్స్'' అన్నది మాధవి.

''ఎక్కడైనా కాస్త టీ తీసుకుందామా?'' నడక ఆపి అడిగాడు వంశీకృష్ణ!

''టీ ఏం ఖర్మ! ఎంచక్కా అయిస్‌క్రీం తిందాం పదండి!'' అన్నది మాధవి.

''ఇంత చలిలోనా?'' ఆశ్చర్యం ప్రకటించాడు వంశీకృష్ణ.

మాధవి చిలిపిగా నవ్వుతూ, ''అందులోనే వుంది థ్రిల్ మరి. పదండి..'' అంటూ దగ్గర్లో వున్న ఐస్‌క్రీం పార్లర్‌లోకి నడిచింది. అనుసరించాడు వంశీకృష్ణ!

మెనూకార్డు చూసి మాధవి తనే ఆర్డరిచ్చింది.

''ఇంతకీ యిక్కడ నీ స్టెనోజాబ్ ఎలా వుంది?'' ఆమెను అడిగాడు వంశీకృష్ణ!

వంశీకృష్ణ పనిచేస్తున్న ఫార్మస్యూటికల్ కంపెనీలోనే రిసెప్షనిస్ట్‌గా పనిచేస్తుండేది మాధవి హైదరాబాదులో. బెంగుళూరులో కొత్తగా స్థాపించబోతున్న ఒక ఎలక్ట్రానిక్ యిండస్ట్రీవారు వేసిన ప్రకటన గమనించి అందులో స్టెనో పోస్ట్‌కి అప్లయి చేసింది. సెలక్టు కావడంతో ఆ జాబ్ వదిలి యిక్కడకు వచ్చేసింది. అది గుర్తుంచుకునే వంశీకృష్ణ స్టెనోజాబ్ ఎలా వుందని అడిగాడు.

''అది ఎప్పుడో వదిలేశాను. ఇప్పుడు ఒక మల్టీనేషనల్ కంప్యూటర్ కంపెనీలో యం.డి.గారికి పి.ఏ.గా పనిచేస్తున్నాను. మంచి జీతం ప్లస్ పెర్క్స్! జీవితం హ్యాపీగా వుందనుకోండి!'' అని బదులిచ్చింది మాధవి.

''నీ ప్రగతి చూసి చాలా ఆనందిస్తున్నాను. అభినందిస్తున్నాను మాధవీ!'' చెప్పాడు వంశీకృష్ణ.

''ముందు అయిస్‌క్రీంని ఆరగించండి'' అని బేరర్ తెచ్చిన ఐస్‌క్రీం చూపెట్టింది.

''ఇప్పుడు మీరు నాతో నా ఫ్లాట్‌కి రాబోతున్నారు.''

అయిస్‌క్రీం తినడం పూర్తిచేసి మూతి తుడుచుకుంటూ అన్నది మాధవి.

''ఇప్పుడా! కాదులే రేపెప్పుడైనా వస్తాలే!'' అన్నాడు వంశీకృష్ణ!

''అదేం కుదరదు. ఈరోజు మా యింట్లో భోజనం చేసి తీరాలి మీరు!'' అని యింకో మాటకి అవకాశం యివ్వకుండా బయటికి నడిచింది.

ఆటోని పిలిచి అందులో ఎక్కింది. వంశీకృష్ణ కూడా ఎక్కగానే, ''ఇందిరానగర్ ఫోర్త్‌క్రాస్!'' అని చెప్పింది. ఇందాకటి చిరుజల్లులు పెద్ద పెద్ద చినుకులుగా మారుతున్నాయి.

దారిపొడవునా మాట్లాడుతూనే వుంది మాధవి!

''ఆరోజుల్లో మీరంటే నాకు చాలా గౌరవం, అభిమానం వంశీకృష్ణ గారూ! చిన్నవయసులోనే అంత పెద్ద కంపెనీకి ఎ.జి.యంగా పనిచేస్తున్న మీరంటే చాలా గర్వంగా వుండేది. వృత్తిపట్ల మీ సిన్సియారిటీ, మీ ప్రతిభ, మీ కృషి నన్ను అమితంగా ఆకట్టుకునేవి. ఒక రకంగా మీరు నాకు ఆదర్శవ్యక్తిగా తోచారు. నా దృష్టిలో మీరొక హీమాన్. వ్యక్తిగా కూడా మీ మంచితనం, సంస్కారం చూసి ముచ్చటపడేదానిని. మీ క్రింది ఉద్యోగులకు మీరిచ్చే విలువ, ఆడవాళ్ల పట్ల మీరు ప్రదర్శించే గౌరవం నన్ను ముగ్ధురాలిని చేసేవి. మగవాళ్లంతా మీలాగ వుంటే ఆడవాళ్ల జీవితాలు ఎంత ఆనందమయం అవుతాయో కదా అని ఆశపడేదానిని..''

అని చెబుతున్న మాధవిని అడ్డుకున్నాడు వంశీకృష్ణ!

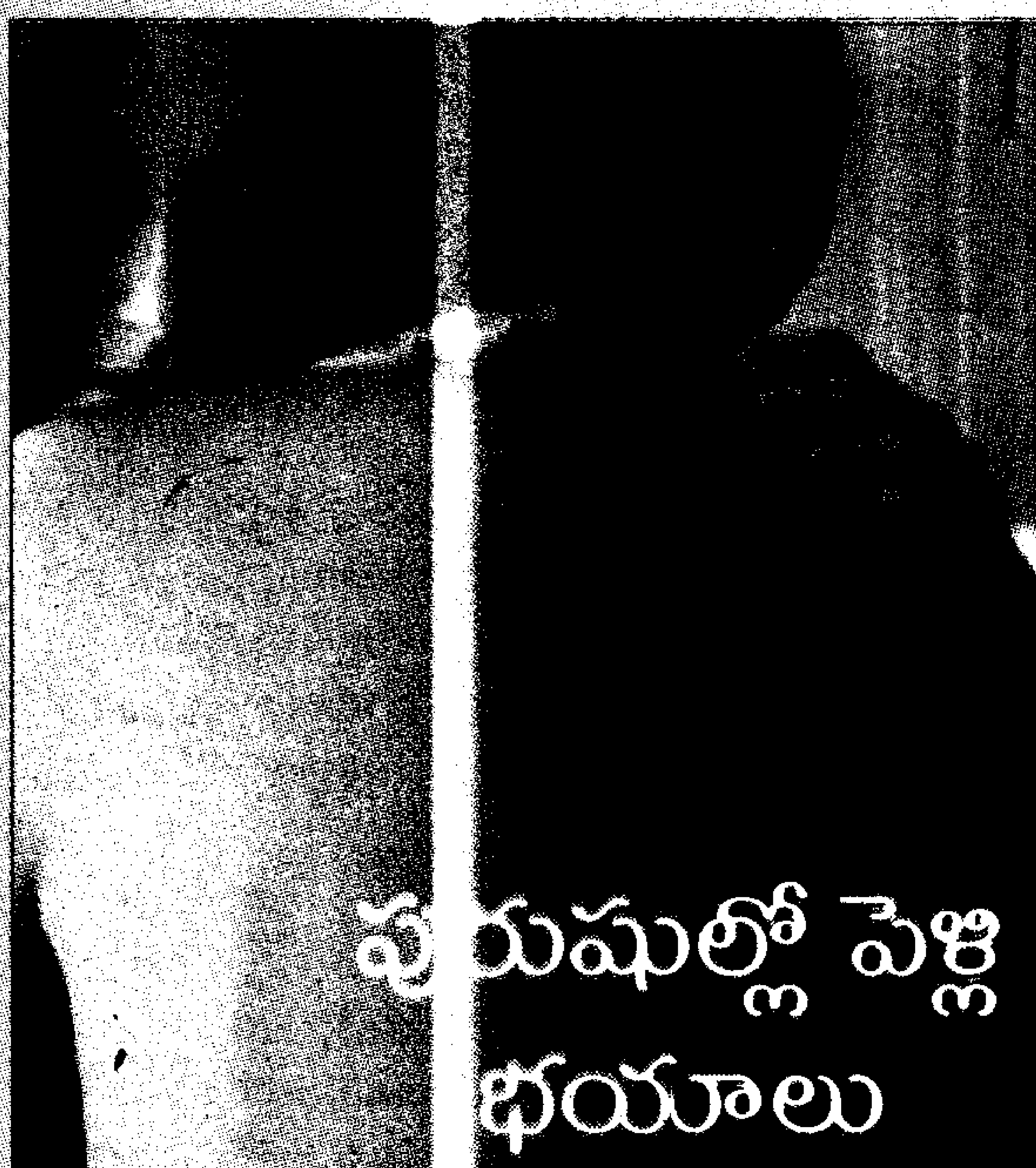

పురుషుల్లో పెళ్లి భయాలు

నేడు చాలా మంది కుర్రాళ్లు పెళ్లంటే భయపడుతున్నారని సైకాలజిస్టులు చెబుతున్నారు. పెళ్లంటే ఎగిరి గంతేయాల్సిందిపోయి భయపడటానికి కారణం ఏమిటంటే- 1. జీవితాంతం ఓ స్త్రీని పోషించాల్సి రావటం, ఆమె బట్టలు, ఆభరణాలు, ఖర్చులు భరించాలన్న ఆర్థి కపరమైన కాలుక్యులేషన్స్, 2. జీవితాంతం ఒకే [illegible]తో సెటిల్ కావల్సి రావటం అంటే ఇతర స్త్రీల వైపు కన్నెత్తి చూసే చాన్స్ పోతుంద[illegible] భయం. 3. కాలేజీ అమ్మాయిల దృష్టిలో పెళ్లయిపోతే క్రేజ్ పోతుందన్న భయం, [illegible]. పెళ్లి కారణంగా ప్రొద్దుటే లేవటం సాధ్యం కాదు, రాత్రంతా మేలుకోవటం వల్ల ని[illegible] సరిపోదు, 5. వచ్చే) అమ్మాయి ముందుగానే ఎవరితోనన్నా ఎఫైర్ నడిపిందేమో[illegible]న్న భయం.

ఈ విధంగా పురుషుల్లో చాలా భయాలు అ[illegible]ర్గతంగా వున్నాయి. ఇవన్నీ చాలా సిల్లీ రీజన్స్‌గా సైకాలజిస్టులు కొట్టి పారేస్తున్నారు. [illegible] చేసుకుంటే మీ జీవనప్రమాణం పెరుగుతుంది. సంతోషం ఇనుమడిస్తుందని కూడా [illegible]ుతున్నారు. సో... కుర్రాళ్లూ! మీ అర్థంలేని భయాల్ని వదిలేసి హాపీగా పెళ్లి చేసుక[illegible]ండి.

–ఆదెళ్ల

''స్నానికని యింటికి తీసుకెళుతున్నా). దార్లో యీ పొగడ్తలతోనే కడుపునింపి ఎలా మరి?'' అని నవ్వుతూ అడి డు!

ుకులు పెద్దవి కావటంతో ఆటోలో ర్చున్న యిద్దరూ కొంచెం కొంచెం తడుస్తున్నారు. గాలివేగానికి చినుకులు లో లికి దూసుకొస్తున్నాయి. కొంచెం చగా అనిపిస్తుండటంతో ముడుచుకు కూ న్నాడు వంశీకృష్ణ.

అది గమనించిన మాధవి, ''ఈ క్లైమే మీకు కొత్తకదా! అందుకే యిలా ుంది'' అన్నది.

ఆ తర్వాత తన మాటలను కొనసాగిస్తూ ''మీ స్ఫూర్తితోనే యిక్కడకొచ్చాక ప్రైవేటుగా డిగ్రీ పాసయ్యాను. స్పోకెన్ య గ్లీష్ క్లాసులకి హాజరవుతూ ఇంగ్లీషులో ప్రావీణ్యం సంపాదించాను. దాంతో వకాశాలు పెరిగాయి. అంత పెద్ద కంపెనీలో యం.డిగారికి పి.ఏగా అపాయిం అయ్యాను'' అన్నది.

''అవన్నీ సరే! పెళ్ళి, గిళ్ళి ఏమైనా ఆలో స్తున్నావా లేదా?'' అడిగాడు వంశీకృష్ణ!

''పెళ్ళి గురించి యిప్పుడిప్పుడే ఆలోచ ిస్తున్నాయి. గిళ్ళి ఏమిటో మీరు చెబితే దాన్ని గురించి కూడా ఆలోచించాలి'' న్నది పకపకా నవ్వి!

'వట్టి చిలిపి' అనుకున్నాడు వంశీకృష్ణ!

మరో అయిదు నిముషాల్లో ఇందిరానగ ఫోర్త్‌క్రాస్ స్ట్రీట్ చేరుకుంది ఆటో. ఒక పెద్ద రెసిడెన్షియల్ కాంప్లెక్స్ ముందు ఆ ో ఆపించి దిగింది మాధవి! మీటర్ చూసి డబ్బులిచ్చి పంపేసింది.

''రండి! ఇందులోనే నా అపార్ట్‌మెంట్!' అని ముందుకు నడిచింది. ఆమెను అనుసరించి వెళ్లాడు వంశీకృష్ణ!

గదిలోకి వెళ్లగానే టవల్ తెచ్చి అతనికి అ దించింది.

''ముందు మీరు తల, వళ్లు తుడుచుక డి. బాగా తడిసినట్లున్నారు. నేను డ్రస్సు మార్చుకొని మీకు వేడి వేడి టీ కా తీసుకొస్తాను'' అని బెడ్‌రూంలోకి వెళ్లింది.

అయిదు నిముషాల్లో తిరిగొచ్చిన మా ని చూస్తూ, ''యిప్పుడు నువ్వు ఆనాటి మాధవిలాగ వున్నావు'' అన్నాడు వ కృష్ణ!

చీరలో నిండుగా వుంది మాధవి!

వంటింట్లోకి వెళ్లి పదినిముషాల్లో టీ క లతో వచ్చి అతనికొకటి అందించి తనూ తీసుకుంది. వేడి వేడి టీ వంట్లోకి వెళ్ళ ఉత్సాహంగా అనిపించింది వంశీకృష్ణకి!

''మీరు స్నానం చేస్తానంటే వేన్నీళ్లు పెడ ను. కాకపోతే పంచెలూ, లుంగీలు గట్రా యిక్కడ మీకు దొరకవు'' అన్నది వ ధవి.

''అక్కర్లేదు. రూంకెళ్లి చేస్తాను'' అని బదులిచ్చాడు వంశీకృష్ణ!

''అయితే నేనిక వంటింటి ప్రవేశం చేస్తా మీరు కుర్చీ యిలా వాకిలి దగ్గరగా లాక్కొని కూర్చోండి. కబుర్లు చెప్పుకుంట వంట ముగించేస్తాను'' అని వంటింట్లోకి నడిచింది.

బయట వర్షం పెద్దదైంది. దాంతో పాటు హోరుగాలి!

కిటికీలో నుండి బయటికి చూస్తూ ''యింత వర్షంలో రూంకెళ్లడం ఎలాగ'' అనుకున్నాడు వంశీకృష్ణ.

''మీ శ్రీమతి బావుంటుందా? పేరేమిటి?'' అడిగింది మాధవి!

వంశీకృష్ణ చిన్నగా నవ్వి, ''నా కళ్లకు బాగుందనిపించబట్టే పెళ్లి చేసుకున్నాను. పేరు లావణ్య!'' అన్నాడు.

''పిల్లలా? ఏం చదువుతున్నారు?''

''ఒక పాప! పేరు కారుణ్య! సెకండ్ స్టాండర్డ్!'' చెప్పాడు వంశీకృష్ణ!

ఒక ప్రక్క అతనితో మాట్లాడుతూనే చకచకా వంట చేసుకుపోతున్నది మాధవి!

''పెళ్లి గురించి ఆలోచిస్తున్నానన్నావు యిందాక! మీవాళ్లు సంబంధాలు ఏమైనా చూస్తున్నారా, లేక నువ్వే చూసుకున్నావా?'' అనడిగాడు వంశీకృష్ణ!

''చూస్తున్నారనుకొంటాను. ఇప్పుడిప్పుడే కదా నా కుటుంబ బాధ్యతలన్నీ ఒకటొకటి పూర్తి చేసుకుంటూ వస్తున్నాను. అక్కయ్యలిద్దరికీ గత ఏడాదే పెళ్లిళ్లు చేయగలిగాము. తమ్ముడు బి.టెక్. ఫైనలియర్‌కి వచ్చాడు. కోయంబత్తూరు కాలేజీలో చదివిస్తున్నాను'' అని బదులిచ్చింది మాధవి.

ఆమె కుటుంబ వివరాలు వంశీకృష్ణకి తెలుసు! తండ్రి ఆకస్మాత్తుగా యాక్సిడెంట్‌లో మరణించాడు. అక్కలిద్దరికీ పెద్దగా చదువులేదు. అప్పటికి యింటర్ పూర్తి చేసి టైప్, షార్ట్‌హ్యాండ్ పాసయిన మాధవి కుటుంబ బాధ్యత నెత్తికెత్తుకుంది. ఫార్మస్యూటికల్ కంపెనీలో రిసెప్షనిస్ట్ కమ్ స్టెనోగా జాయినయింది. స్టెనోగా వంశీకృష్ణ దగ్గర పనిచేసేది. అంత చిన్న వయసులో బాధ్యతల బరువును చిరునవ్వుతో మోస్తున్న ఆమెను చూసి ముచ్చట పడేవాడు వంశీకృష్ణ!

ఇప్పుడు ఆమె చెప్పిన మాటలు విని మరింత ఆనందంగా ఫీలయ్యాడు వంశీకృష్ణ!

''నీకోసం నేనో మంచి సంబంధం చూస్తాను మాధవీ!'' మనస్ఫూర్తిగా అన్నాడు.

''మీలాంటి వ్యక్తిని చూస్తే చేసుకుంటాను'' నవ్వుతూ అన్నది మాధవి!

''నాలాంటి వాడేం ఖర్మ! నాకంటే ఎన్నోరెట్లు గొప్పవాడు దొరుకుతాడు నీకు..'' అన్నాడు వంశీకృష్ణ.

ఆ సంభాషణ అంతటితో ముగిసింది. మాధవి వంటకాలన్నీ డైనింగ్ టేబిల్ మీద సర్ది వంశీకృష్ణని భోజనానికి పిలిచింది.

ఇంతలో కరెంటు పోయింది! మాధవి క్యాండిల్స్ వెలిగించి డైనింగ్ టేబిల్ మీద పెడుతూ, ''మీకు ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ విందు అన్నమాట గుడ్డివెలుతురులో!'' అని నవ్వింది.

క్యాండిల్స్ వెలుగులోనే భోజనాలు పూర్తయ్యాయి!

''ఇంత వర్షంలో, చీకట్లో యిప్పుడు రూంకి ఏం వెళతారు? ఇక్కడే పడుకోండి. ఉదయాన్నే లేచి వెళ్లొచ్చు!'' అన్నది మాధవి భోజనాలు పూర్తయ్యాక!

అంతకుమించి మార్గం కనిపించక సరేనన్నాడు వంశీకృష్ణ!

ఫోల్డింగ్ కాట్ హాల్లో వేసి దానిమీద బెడ్ పరిచింది మాధవి! ఒక క్యాండిల్ ఆ హాల్లో పెట్టింది. ఆ తర్వాత అతనికి 'గుడ్‌నైట్' చెప్పి తను బెడ్‌రూంలోకి వెళ్లి పడుకుంది!

★★★

తన శరీరాన్ని తడుముతున్న చేతుల స్పర్శకి మెలకువ వచ్చి కళ్లు తెరిచి చూసింది మాధవి!

అంత చీకట్లో కూడా ఆమె వంశీకృష్ణను గుర్తించగలిగింది. బెడ్ మీద కూర్చుని దాదాపుగా తన పైన వంగి పడుకొని వున్నాడు. అతని చేతులు నైటీ మీదనే ఆమె ఎదపొంగులను తాకుతున్నాయి. ఆ స్పర్శకే ఆమెకు మెలకువ వచ్చింది.

తను అమితంగా అభిమానించి, ఆరాధించే వ్యక్తి, తన దృష్టిలో 'హీ-మాన్' తనకు అంత సన్నిహితంగా వుండటంతో ఆమె మనసు ఆదుపుత

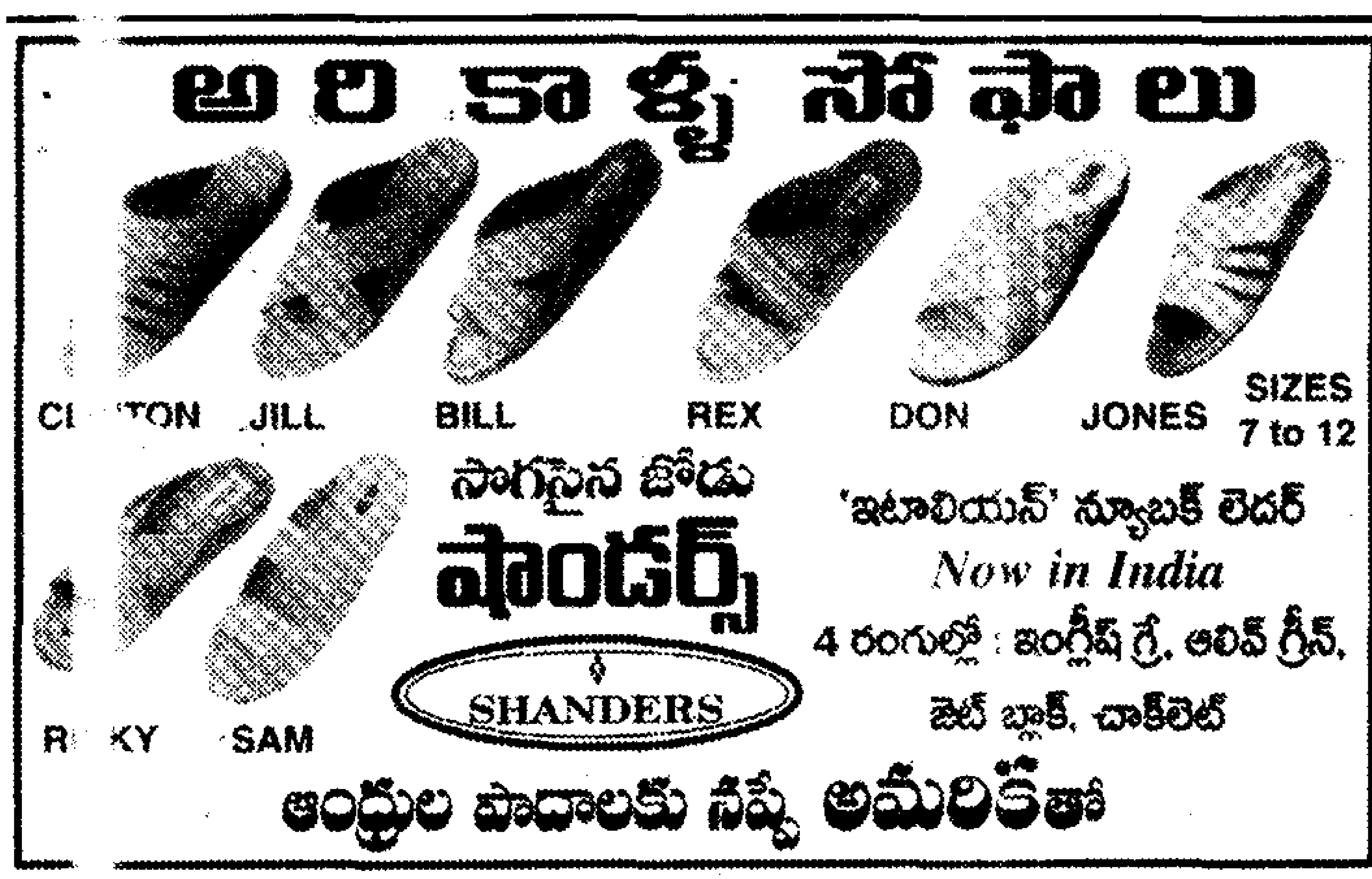

ప్పింది. ఏనాడూ చలించని ఆమె మనసులో ఆ క్షణం శృంగార భావాలు ముసురు కున్నాయి. తప్పొప్పుల సంగతి ఆ క్షణంలో గుర్తుకు రాలేదు. తన 'హీ-మాన్' తనని కోరుకుంటున్నాడు. తనని తాను అతనికి సంపూర్ణంగా అర్పించుకోవాలి. తన స్త్రీత్వం ధన్యత చెందాలి. అనే భావం ఏకకాలంలో మనసుని, తనువుని మైకంలో ముంచటంతో తన రెండు చేతులు అతని మెడపైన వేసి అతని తలను తన గుండెలకేసి అదుముకుంది మాధవి!

ఆమె నుండి ప్రతిఘటన లేకపోవడంతోపాటు, ప్రోత్సాహం కనిపించడంతో వంశీకృష్ణ రెచ్చిపోయాడు. తన ముఖాన్ని ఆమె ముఖం దగ్గరకు చేర్చి తన పెదవులను ఆమె అధరాలకు జత కలిపాడు. పురుష స్పర్శ ఎరుగని మాధవి తనువు పులకించింది ఆ వత్తిడికి. తన పెదాలను యిష్టంగా అతనికి అందిస్తూ..''వంశీ! హౌ స్వీట్ యు ఆర్!'' అన్నది పరవశంగా!

వంశీకృష్ణ ఆమె పైకి పూర్తిగా వాలిపోయాడు. మాధవి తనువు విపరీతంగా ప్రకంపానికి గురైంది. తమకంతో అతన్ని అల్లుకుపోతూ, ''వంశీ! ఏం చేస్తున్నావు నన్ను? చంపేస్తావా? కిల్ మీ!'' అంటూ పొట్లాడుతున్నది. తన వంటి మీద నైటీని అతను విసిరి అవతల పారెయ్యడం, తనని సంపూర్ణంగా ఆక్రమించుకోవడం వరకు గుర్తుంది. ఆ తర్వాత ఆమె మనసు, శరీరం రెండూ అదుపుతప్పాయి. దాదాపు పది నిముషాల తర్వాత అతని గుండెల మీద తలవాల్చి, ''థాంక్యూ వంశీ! థాంక్యూ వెరీమచ్!'' అన్నది. తొలిసారిగా పొందిన ఆ అనుభవం తాలూకు అనుభూతితో ఆమె ముఖం సంతృప్తిగా వుంది!

★★★

చటుక్కున నిద్ర మెలకువ వచ్చి లేచి కూర్చుంది. తన మంచం మీద తనొక్కతే వుంది. తన నైటీ, తన పడక ఏమాత్రం చెక్కు చెదరకుండా వున్నాయి.

''ఓహ్! ఇదంతా తన కలన్నమాట!'' అనుకొని నిరాశతో నిట్టూర్చింది! లేచి నిలబడి హాల్లోకి చూసింది. మంచం మీద ప్రశాంతంగా నిద్రిస్తున్నాడు వంశీకృష్ణ!

''కలలో తను పొందిన అనుభవం ఒక్కసారికి నిజం చేసుకుంటే?'' మాధవి మనసు ఆశపడింది.

కలలోని అనుభవం ప్రభావంతో ఆమె శరీరం వేడి సెగలు విరజిమ్ముతూ వుంది. ఏదో కావాలని ఆరాటం చెందుతూ వుంది. హాల్లోకి నడిచి అక్కడ వెలుగుతున్న కొవ్వొత్తిని వూది గదిని చీకటి చేసింది. మెల్లిగా నడిచి మంచం మీద వంశీకృష్ణ ప్రక్కనే కూర్చుని అతని మీదకి వంగింది. ఆ వంగటంలో ఆమె వక్షోజాలు అతని ఛాతిని అదిమాయి. అతని జుట్టులోనికి చెయ్యి పోనిచ్చి, ముఖాన్ని అతని ముఖం దగ్గరకు చేర్చింది.

వంశీకృష్ణకు మెలకువ వచ్చింది! జరుగుతున్నదేమిటో అర్థం అయింది.

తనపైన పడుకొని వున్న ఆమె భుజాలు పట్టుకొని లేవదీస్తూ, ''మాధవీ! చీకటిగా వుంది. క్యాండిల్ వెలిగించు'' అన్నాడు.

మాధవి లేవలేదు!

''ఊహూ! నాకిలాగే బావుంది'' అంటూ అతన్ని మరింత బలంగా హత్తుకుంది.

వంశీకృష్ణ అతికష్టం మీద ఆమెను వదిలించుకొని లేచి నిలుచుని క్యాండిల్ వెలిగించి ఆ వెలుతురులో ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు.

మాధవి కళ్లు కోరికతో ఎర్రబడి వున్నాయి. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలకు ఆమె ఎద ఎగసి పడుతూ వుంది. వాటర్‌జగ్ అందుకొని గ్లాసులో నీళ్లు పోసి, ఆమె చేతికిస్తూ ''ముందు యీ నీళ్లు త్రాగు'' అన్నాడు.

ఆమె నీళ్లు త్రాగ్గానే ఆమెను భుజాలు పట్టి లేవదీసి ప్రక్కనే వున్న కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు.

''ఏమిటిది మాధవీ! ఏమిటీ ఉద్రేకం? ఏమైంది నీకు? తప్పుకదూ?'' అని శాంతంగా అడిగాడు.

మాధవి చేతుల్లో ముఖం దాచుకొని సన్నగా ఏడుస్తూ, ''నో! అదంతా నాకు తెలీదు. నాకు మీరు కావాలి. మీతో సుఖం కావాలి. ఎందుకంటే మీరంటే నాకు పిచ్చి అభిమానం, ఆరాధన!'' అన్నది.

''అభిమానానికీ, ఆరాధనకీ పర్యవసానం యిలాంటిది కాకూడదు మాధవీ! మనసులో పదిలంగా దాచుకోవాల్సిన చాలాగొప్ప అనుభూతులు యివి. క్షణికావేశంలో నువ్వు తొందరపడ్డట్లే నేనూ తొందరపడితే నీ భవిష్యత్తు ఏమిటి? పెళ్లి కావాల్సిన పిల్లవు. ఆ తర్వాత ఎంత మానసిక క్షోభకు గురవుతావు? నా భార్య పవిత్రంగా వుండాలని నేను కోరుకున్నట్లే, నీ భర్తా కోరుకుంటాడు. ఇప్పుడు నువ్వు ఆశించింది జరిగితే నీక్కాబోయే భర్తకి నువ్వు ద్రోహం చేసినట్లుకాదా! నీ అంతరాత్మకు సమాధానం చెప్పుకోగలవా?

నువ్వంటే నాకు చాలా అభిమానం మాధవీ! చిన్న వయస్సులోనే కుటుంబ శ్రేయస్సుకోసం అహర్నిశలు శ్రమించి మంచి పొజిషన్‌కు వచ్చావు. ఇలాంటి తాత్కాలిక ప్రలోభాలకు గురికావద్దు మాధవీ! నీపట్ల నాకున్న యీ అభిమానం శాశ్వతంగా నా మనసులో వుండిపోవాలంటే మనం యిలాంటి క్షణికావేశాలకు బానిసలం కాకూడదు. ఇదంతా పీడకల అని మర్చిపోయి వెళ్లిపడుకో! తెల్లవారేసరికి అంతా సర్దుకుంటుంది'' అనునయంగా చెప్పాడు వంశీకృష్ణ.

అతని మాటలు ఆమె మనసుని ప్రక్షాళనం చేశాయి. శరీరాన్ని ఆవహించిన కోరిక పారిపోయింది! మిగిలిన రాత్రి ఆమె చాలా ప్రశాంతంగా నిద్రపోయింది.

★★★

''బై మాధవీ! సీ యూ అగైన్!'' అంటూ వీడ్కోలు చెప్పి వెళుతున్న వంశీకృష్ణని చూస్తూ 'యు ఆర్ ఎ రియల్ హీమాన్' అని అనుకొని మనసులోనే అతనికి కృతజ్ఞతలు అర్పించింది మాధవి.

★